

Ор̀аната мо̀гила – Кер., ЮИ 3, възвишение, което се обработва.

орех – в местното тълкуване: най-голямото плодно черупчесто дърво (името е широко разпространено в топонимията). – *Бак̀алов ~, В̀етреиния ~, Дя̀домомчев ~, Дя̀докунев ~, Костелѝвия ~, Ма̀рин ~, Пѐтков ~, Симео̀нов ~, Хубав ~, Чѐпийшев ~, Я̀ламов ~, Я̀нкова ~.*

Ореха – 1.Бл., С 1,5; 2. Сл., СИ 5,8; 3. Сот., СЗ 1,6, лозарска местност с *орехово дърво*, при което има автобусна спирка и започва пряка пътека за с. Сотиря; 4. Глш. З 1,5, обраб. земя с *орех* (СРТ).

орехи – мн.ч. на *орех*. – *Азм̀ишките ~, Мал̀ешкови ~, Вл̀айкови ~, До̀нините ~, Кючу̀шки ~, М̀ндеви ~, Па̀рнови ~.*

Орехите – 1. Гав., Ю1,6; 2. Зап., неуст.; 3. Из., неуст., от емл. рег.; 4. Чок., Ю 1,5, ниви.

Ореховите лозя – Ор., неуст., от рум. вл., за нива, 1883 г.

орехче – умалително от *орех*. – *Го̀лямото ~, Дра̀говото ~, Ма̀лкото ~.*

Орехчетата – 1. Др., СЗ; 2. Сот., И 1, извор.

Ореш̀ак – Бин., И 1, бивша спирка по жп. линия Сливен – Дъбово.

Ореш̀ака – 1.Бл., СЗ 2, лозя с орехи; 2. Ор., неуст., от рум. вл., за нива 1883 г.; 3. Сл., СИ 1,2, в миналото лозя с орехови дървета, сега застроено в чертите на Сливен с квартали „Република“, „Кольо Фичето“. ДИ: *Орѝака*. 4.Ст.с., С0,4, обраб. земя, в миналото с орехови дървета; 5. Шив., Ю 0,8, обраб. земя, сега в по-голямата си част застроена. ДИ: *Джевѝзлия*; 6. Тр., СИ 1,2, обраб. земя, лозя. ДИ *Орѝака, Оро̀ш̀ака*; 7. Бин., И 1.

Ореш̀кова мо̀гила – Топ.

Орѝза – 1. Ич., З 2, метафорично, поляна със ситни бели камъчета, подобни на *ориз*; 2. Сот., С 1, извор до Сотирския манастир, от гр. *Вр̀ош* ‘чешма’. ДИ: *Вриса*. Съхранено е вярването, че водата му е лековита.

Орѝзари – село в бившата Сливенска околия, сега в Твърдишка община. Отстои на 6 км ЮИ от Твърдица и на 30 км ЮЗ от Сливен. ДИ: *Челтакчий*.

Орѝзарска река – Ор., С, ЮИ, през селото. Част от течението на р. Блягорница край с. *Оризари*.

Орѝзарски път – 1. Зап., СИ; 2. Тв., ЮИ, стари пътища към с. *Оризари*.

Орѝк гроб – Боз., неуст., от търг за нива, 1899 г.

Орѝщето – Тв., неуст., от рум. вл., за нива, 1882, 1884 г.

Орлѝшки гроб̀ища – Ск., СИ 2,5.

Орлов ка̀мък – Тв., С., от публ. (Стоянов 2007: 261)

Орловец – Глш., СЗ 5,2, връх, със скали.

Орлови дуп̀ки – Сл., СИ 6.

Орловите дуп̀ки – Сот., С 2, две пещери на отвесни скали.

Орлов ка̀мък – Сб., СЗ 3,3, скален връх, на който виели гнездо орли.

Орлово гнездо – 1. Г.Ал., СЗ 3,5; 2. Рак., неуст.

Орловото гнездо – 1. Др., С 8,5, скала; 2. Ич., Ю7, голямо дъбово дърво.

Орля̀к – Г.Ал., СЗ 2, стара медна мина близо до връх *Орля̀ка*.